

Persische Zusammenfassungen der Beiträge (چکیده فارسی مقالات)

جهاد از دیدگاه آقای پتر آنتس Peter Antes یک مفهوم چندوجهی است، که معانی مختلفی چون «تلاش، مبارزه، کوشش و جدیت» می‌دهد و معمولاً در مسیر و هدفی خوب و بخصوص در راه خدا، دین خدا و اسلام انجام می‌شود. مسلمانان بین «جهاد اکبر» و «جهاد اصغر» تمایز قائل می‌شوند. منظور از جهاد اکبر در عرفان اسلامی مبارزة معنی با نفس و تمایلات فردی است؛ در اهداف و مسیرهای سیاسی تلاش برای اهداف عالی مد نظر است، مثل مبارزه با عقب ماندگی اقتصادی کشور، تلاش در مسیر ساختار سیاسی و مردم سالاری، مبارزه برای نیل به آزادی و یا دسترسی به حقوق طبقات اجتماعی مانند حقوق بانوان. جهاد اصغر معمولاً با امور بیرونی و اجتماعی در ارتباط است و شامل مبارزه و جنگ واقعی می‌گردد. در این رابطه هر نوع توسعه طلبی با مبارزه و جهاد و دفاع مقدس روپرور می‌شود. واژه و مفهوم سیاسی جهاد برای مثال نوعی رفتار و برخورد ضداستعماری را شامل می‌شود و کاربردی چون مبارزه با سلفیان و گروههای محارب امروزی (چون طالبان و داعش) دارد. همه این امور باعث نوعی بحثها و تعارضات اجتماعی می‌گردد، هم در کشورهای غربی و هم در بین اکثریت مسلمانان، موضوعی که موجبات عکس العمل منفی علمای نسبت به تفاسیر متعدد از جهاد را توسط خلیفة حکومت اسلامی فراهم می‌سازد.

بر اساس نظر آقای رودیگر لوهلکار Rüdiger Lohlker این نکته ضروری است، که به مفاهیم بسیط و گستردگی چون جهاد در ساختار متون مختلف و مربوطه آن توجه شود، به جای اینکه آنها را فقط در محتوای متون و مفاهیم نظامی جستجو کنیم. در این راستا بایستی متون اصلی دینی و مقدس بعنوان آثار دینی با خوانش شخصی از طرفی و نگرش بازسازی شده و شایان اصلاح از طرف دیگر مورد توجه قرار گیرد. نویسنده مقاله اشاره بر این دارد، که جهاد نظامی محض نوعی از جنبش است ، که عمدتاً توسط حرکت‌های مجامع فردی و تندرو و بصورت مقطعي بروز و ظهور می‌نماید. این در حالی است، که این مفهوم در منابع و مأخذهای دینی بطور متمایزی و با تفاوت‌های خاصی به جهاد اکبر و جهاد اصغر تفکیک می‌گردد. اولی در واقع از طرفی نوعی اقدامات منظم و خودسازنده بر علیه نیروهای غربی و طبیعی انسانی است و از طرف دیگر توصیف مبارزة درونی و معنوی انسان با ابعاد مختلف وسوسه‌های شیطانی و عقل پرهیزگار انسان در برابر آنها تلقی می‌شود. در خاتمه نویسنده به این جمع بندی می‌رسد، که تفسیر واژه جهاد صرفاً از دیدگاه نظامی

جريدة دار کننده و نارساست و ابعاد پنهانی و پیوندهای معنوی این واژه را به خوبی قابل درک و فهم نمی سازد.

خانم سبیله فریتش-اپرمان Sybille C. Fritsch-Oppermann موضوع رابطه، تزکیه، در دیدگاه غربی را با «جهاد اکبر»، از نگرش اسلامی با هم بررسی می کند و اینکه هر کدام از آنها به منظور رسیدن به نوعی آزادی و تعادل حکیمانه در روابط انسانی معنی خاص خود را دارند. بر اساس تئوری معروف ساموئل هانتینگتون و با جبهه گیری انتقادی نسبت به آن ایشان این ساختار خشن و تندرست در قبال ادیان و سوء استفاده از آنها را مورد بحث قرار می دهد و معتقد است که هرگونه ترس بنیادین و اولیه مبنای چنین اموری را در انسانها تشکیل می دهد، که موجبات تنفر از بیگانگان و وحشت از کثرت حضور خارجیان را فراهم ساخته است. در ادامه نویسنده این سؤال را طرح می کند: چه رفتاری بایستی از خود نشان دهیم، چنانچه ریشه مشترک همه این ترسها همان شرم و حیای بشر- (پس از گناه آدم و حوا و خوردن از شجرة ممنوعه) و احساسات و اخلاق اولیه باشد؟ بر این اساس هر گونه خوبی گرایی انسان و صحت و سلامت سیاسی در مسیر (انسانها) همانند نوعی ادعای مطلق گرایی به نظر می رسد. بهتر است پیش از هر چیز این ترس اولیه از تحلیل های سیاسی را از خود دور سازیم، تا همه آن بارهای اباشته شده ایدئولوژیکی و ناشی از شرم و حیا را از آنها بگیریم. تزکیه از دیدگاه و برداشت مسیحی و جهاد اکبر از دیدگاه و برداشت اسلامی در این مقاله ارائه و پیانسیل آنها معرفی می شود، تا بدینوسیله نوعی رجعت به خویشتن واقعی محقق گردیده و انسانها بتوانند مسیر جدیدی به سوی یکدیگر را بیابند. تنها از این جنبه و جایگاه است که می توانند این دو پدیده دوباره اهمیت سیاسی خود را بیابند.

نویسنده آقای خوشوانت سینگ Khushwant Singh به بررسی ابعاد، جهاد و جنگ مقدس، از نقطه نظر «دین سیکهای» می پردازد. برای این دین هر نوع «جنگ مقدس» همراه با کاربرد اسلحه و یا اهداف به قدرت رسیدن سیاسی بعید و غیر معمول می باشد. از میان برداشت و ریشه کن کردن «بدی ها» (رفتار بد) و نه نابودی «افراد بد» از دیدگاه وی، جهاد مقدس محسوب می شود. این مهم با برطرف نمودن و غلبه بر برخی نقايس خودی و فردی همچون گرایش بیشتر به تقوی و جانبداری از حق و عدالت و صلح ممکن و محقق می گردد. از آنجا که این نوع عملکرد به شجاعت وابسته است، لذا در اجرا و عمل نیازمند به «دارام جوده» یا جنگ مقدس می شویم. این رفتار و برخورد در واقع همانند چاقوی جراحی موجب برداشت و حذف خودخواهی ها و کوتاه بینی ها می گردد و امور ضروری را حفظ می نماید. این مبارزه کمک می کند تا به وضعیت روحی و معنوی انسان پی ببریم، تضادهای درونی زندگی و علل اصلی خودخواهی ها را دریابیم و مبارزه طلبی های انسانی را حل و فصل کنیم. خصایص و مواردی چون ترور، فساد، عدم مراعات حقوق دیگران، استعمار و یا حتی نحوه ناسالم زندگی فردی به عنوان نمونه هایی از نقص و ضعف روحی و روانی به شمار می روند. برای اینکه بتوانیم دنیای پیرامون خود را بدون هیچگونه عوارضی تغییر دهیم، به اصلاحات

سیاسی، اقتصادی و آموزشی بر اساس ارزش‌های اخلاقی متعهدانه نیازمند هستیم، که در این راستا ضروری به نظر می‌رسند.

حمیدرضا ترابی Hamid Reza Torabi ابتدا علل و عوامل برداشت‌ها و تعبیر ناصحیح از «جهاد» را مطرح می‌نماید. ایشان به این نکته پی‌می‌برند، که مفهوم جهاد، بخصوص در خارج از مناطق اسلامی، دستخوش امور مختلف علمی و سلیقه‌های رسانه‌ای شده است، که دستیابی به یک تحلیل واقعی و درگ محتوای اصلی از آن را مشکل نموده است. در ادامه آقای ترابی با بهره‌گیری از متون قرآنی به این نکته می‌پردازد، که اهمیت واژه جهاد در متون اسلامی تا چه درجه و میزانی است. مطابق توضیحات ایشان بر اساس آیات قرآنی، واژه جهاد دارای ابعاد کاملاً متفاوت تری از آن است، که گروه‌های تروریستی از آن ارائه می‌دهند. نویسنده این واژه را به معنی و مفهوم «تلاش صادقانه» با تأکید بر بعد انسانی و هومانیستی آن توضیح می‌دهد و مفصل تشرییح می‌نماید. ایشان در خاتمه به این نتیجه گیری دست می‌پاید، که در غرب با تأکید بیش از حد بر معنای «دفاع از دین و دفاع از وطن» این واژه تنها به یک قسمت از معنی و مفهوم کلمه جهاد می‌پردازد و در خصوص معانی دیگر آن کوتاهی شده است.

نیلوفر و یاسمین سلمانی Niloofar und Yasaman Salmani معتقدند که جهاد باید درواقع در حوزه تاریخی و زمینه‌های پیش از اسلام آن بررسی شود و فضای دوران جاهلیت در برداشت صحیح از آن لحاظ گردد. جهاد در آن زمان بیشتر جنبه «فقرزادایی» را در بر می‌گرفته است. این بدیهی و غیر قابل انکار است، که در چهارچوب شرایط اجتماعی صدر اسلام زمینه برای درگیری و جنگ بر سر غذا، مسکن، چراغها و رقبابت‌های قوم و قبیله‌ای همواره در زندگی آن زمان وجود داشته است. لذا علت اصلی تعارضات در واقع همیشه به منظور حفظ اصول اصلی قبیله خودی در مقابل بیگانه بوده است. نویسنده‌گان مقاله با نگرشی به سوره نهم قرآن بر این نکته تأکید می‌نمایند، که گروه‌ها و فرقه‌های نوخاسته مثل طالبان و داعش، که به زعم خود از اسلام جانبداری می‌کنند، برداشت و تلقی ناصحیحی از آیات قرآنی در خصوص جهاد دارند، چون ایشان همواره بعد مهم جهاد که همان «فقرزادایی» است را نادیده می‌گیرند. همچنین اصول مهم اسلامی در این راستا، که همانا احترام به اصول و حقوق انسانی نظیر محبت و عشق به همنوعان می‌باشد، توسط ایشان رعایت نمی‌گردد. بر این جنبه مهم نیز بایستی اشاره شود، که اسلام با مفهوم جهاد هرگز در پی اعمال ذور و کشتار نیست، بلکه در همان صدر اسلام نیز واژگان جهاد و زکات جنبه‌های مهم فقرزادایی از نیازمندان جامعه را مد نظر داشته است.

متجم: دکتر علی رجائی، دانشگاه اراک